

[Henning Philipsen.]

bl. a. foranlediget af den skarpe propaganda og den tilslutning, som bl. a. partiet venstre gav til, at Danmark trådte ind i De europæiske Fællesskaber, hvor man på forhånd vidste, at vi ville få en stigning i råvarepriserne som ingen sinde før.

Der skal ingen tvivl være for socialistisk folkepartis vedkommende. Vi støtter dette forslag. Det er mere end velbegrundet, alene i bemærkningerne.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke gå ind for det foreliggende lovforslag. Vi finder det naturligtvis uheldigt, hvis det, der skete på arbejdsmarkedet i marts i år, skulle gå hen og blive reglen, men det er der vel næppe heller nogen i denne sal der ønsker. Vi har forståelse for lovforslagets aktuelle baggrund. Vi vil være med til at kigge på det i udvalget, men vi ønsker forligsinstitutionen opretholdt og må nok derfor ende med at afvise forslaget.

Jørgen Jensen (DKP):

Vi kan støtte det foreliggende forslag, så meget mere som vi tidligere selv har fremsat et lignende forslag og vi ligesom under behandlingen af det politiske indgreb i overenskomstforhandlingerne her for nogen tid siden understregede, at hvis man taler om frie forhandlinger, så er den første forudsætning herfor, at man fjerner forligsmandsloven og arbejdsretsloven, for det er jo rigtigt, som arbejdsministeren peger på, at det er en del af det arbejdsretlige system. Men man kan ikke på den ene side tale om, at vi ønsker frie forhandlinger gennemført på arbejdsmarkedet, hvis man på en anden side opretholder den mulighed, at man politisk kan blande sig i disse forhandlinger. Det er jo det, forligsmandsloven forudsætter, og det er det, den skal dække over, og derfor bliver man også nødt til at erkende det samfund, vi lever i. Er der nogen af dem, der forsvarer forligsmandsloven, i hvert fald fra borgerlig side, som normalt ønsker, at man skal blande sig i den fordeling af de værdier, der bliver skabt her fra politisk hold, der ønsker at hjælpe arbejderne med at få de gode arbejdsvilkår, der tales om? Det ønsker man jo ikke. Der taler man om, at det er den fri markeds mekanisme, der må

virke her. Der ønsker man ikke at blande sig i det, men når det drejer sig om at fastsætte prisen på den arbejdskraft, som arbejderne skal sælge, så vil man blande sig i det.

Må jeg så lige sige til socialdemokratiet, at man ikke kan fralægge sig ansvaret for en politisk lov og en politisk beslutning ved at henvise til arbejdsmarkedets organisationer. Det er en politisk beslutning at have den forligsmandslov, og det er indblanding i arbejdsmarkedets forhold. Den forhindrer frie forhandlinger, og derfor går vi også imod forligsmandsloven og støtter forslaget.

Kurt Hansen (VS):

Jeg vil først som ordfører for mit parti knytte nogle uddybende bemærkninger til de bemærkninger, vi allerede har gjort om dette forslag, og umiddelbart efter mig vil hr. Steen Folke som ordfører for forslagsstillerne knytte nogle bemærkninger til de indlæg, der er kommet heroppefra fra de forskellige partier.

Når VS har fremsat dette lovforslag om ophævelse af forligsmandsloven, så er det, fordi netop forligsmandsloven er en meget central del af det faglige juristeri, der baster og binder arbejderne på hænder og fødder, og som gør, at al tale om frie forhandlinger simpelt hen må betegnes som illusorisk. Vi har netop i forbindelse med det nylige indgreb i overenskomsterne endnu en gang set, hvordan forligsmandsloven er et redskab, der er direkte vendt mod lønarbejderne.

Myten om den uvildige instans er der næppe mange, der tror på mere. Det er netop i forligsmandsinstitutionen, forligsmandsloven, grundlaget for de 2-årige overenskomster bliver til. Men hvordan finder vi frem til dette grundlag? Det gør man naturligvis på baggrund af de krav, der bliver rejst fra kapitalejernes side, og disse krav er meget godt understøttet af de ting, der kommer fra det økonomiske råd og fra statsmagtens side osv. osv. Her er de igen meget godt hjulpet på vej af LO-toppen, der er parat til at acceptere indkomspolitik, når kapitalejerne kræver det, der er parat til at sidde med ved bordet ved det økonomiske råd, når der i meget stor udstrækning skal diskuteres indkomspolitik, som både direkte og indirekte dikterer og afstikker retningslinjer for, hvad kapitalejernes øko-